

jako samostatných zločinů podle § 394 tr. zák. zrušil a podřadil je příslušným trestným činům padělání dobytčích pasů.

Čís. 4420.

Predmetom ochrany podľa § 25 zákona o nekalej súťaži nie sú záujmy spotrebiteľov, lež len záujmy súťažiteľov.

Zemedelská rada pre Slovensko, vystúpila-li v záujme chrániť nezámožné vrstvy zemedelského obyvateľstva, nie je oprávnená podať súkromnú (hlavnú) obžalobu podľa § 34 odst. 3 a) zákona o nekalej súťaži.

(Rozh. z 24. mája 1932, Zm III 61/32.)

Najvyšší súd vyhovel opravnému prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti podľa § 441 tr. p., podanému generálnou prokuratúrou a vyslovil, že právoplatným rozsudkom okresného súdu v S. zo dňa 19. januára 1931, potvrdeným rozsudkom krajského súdu v B. ako odvolacieho súdu zo dňa 9. septembra 1931, ktorým boli obžalovaní J. Č. a I. W. uznaní vinnými priestupkom nekalej reklamy podľa § 25 zák. čís. 111/1927 Sb. z. a n., bol porušený zákon v ustanovení § 34 odst. 1 a 3 lit. a) zákona zo dňa 15. júla 1927, čís. 111 Sb. z. a n. Súčasne podľa ostatného odseku § 442 tr. p. z dôvodu zmätočnosti podľa § 385 čís. 1 c) tr. p. zrušil uvedené rozsudky s celým pokračovaním a obžalovaných podľa § 326 čís. 4 tr. p. sprostil obžaloby pre spomenutý priestupok; náhradu nákladov trestného pokračovania uložil podľa § 482 tr. p. štátnej pokladnici.

Dôvody:

Rozsudkom okresného súdu v S. zo dňa 19. januára 1931 boli obžalovaní J. Č. a I. W. na základe návrhu štátneho zastupiteľstva v B. zo dňa 7. novembra 1930 uznaní vinnými priestupkom nekalej reklamy podľa § 25 zák. čís. 111/1927, ktorý spáchali tým, že v mesiaci apríli 1930 jednak v H., jednak v Č. ako cestujúci firmy M. v T. tvrdili rôznym kupcom hospodárskych strojov, že sú vyslaní Zemedelskou radou na predávanie hospodárskych strojov a že na stroje nimi predané je zaručená štátna subvencia od Zemedelskej rady do výšky 50%, tedy že v úmysle oklamať a zjednať vlastnému podniku na ujmu iných súťažiteľov prednosť pri súťaži oznamovali verejne odberateľom nepravdivé skutočnosti o stanovení cien. Na odvolanie obidvoch obžalovaných krajský súd v B. ako odvolací súd podľa § 554 odst. II. tr. p. potvrdil rozsudok súdu prvej stolice. Shora uvedený rozsudok okresného súdu stal sa právoplatným. Priestupok nekalej súťaže podľa § 25 zák. čís. 111/1927 stíha sa podľa § 34 odst. 1 a 3 lit. a) cit. zák. na hlavnú súkromnú obžalobu, ktorú môže podať každý súťažiteľ, ako aj každá korporácia, podľa stanov povolaná hájiť záujmy súťažiteľov činom dotknuté. Žiadne z rozhodnutí nižších súdov nezmieňuje sa o tom, či a kým táto obžaloba bola podaná a či bola podaná v zákonnej lehote § 34 odst. 2 cit. zák. Na prvom pojednávaní pred okresným súdom za-

stupoval obžalobu jednak povereník štátneho zastupiteľstva, jednak vykázaný zástupca Zemedelskej rady pre Slovensko, na druhom pojednávaní len povereník štátneho zastupiteľstva. Zo slov § 34 odst. 1 cit. zákona, že »trestné činy v oddieli I. hlavy II. uvedené stíhajú sa na súkromnú (hlavnú) obžalobu«, najmä z použitia slova »hlavnú«, je zrejmé, že zákonodárca tieto trestné činy vradil medzi tie, pre ktoré môže poškodený jako hlavný súkromný žalobca podať obžalobu bez toho, že by najprv vyzval štátne zastupiteľstvo, aby zastupovalo obžalobu (§ 41 odst. 1 tr. p.). Štátne zastupiteľstvo má síce podľa § 41 odst. 3 tr. p. aj v týchto prípadoch právo v záujme verejnom prevziať zastupovanie obžaloby, prevzatie obžaloby však predpokladá, že bola podaná včas a oprávnenou osobou, prípadne že bolo oprávnenou osobou — či už fyzickou, či právnickou — učené trestné oznámenie alebo obžalobný návrh (§ 52 odst. 3 tr. p.). Nekalá súťaž obžalovaných bola v tom, že záujemcom o hospodárske stroje tvrdili, že sú vyslaní Zemedelskou radou pre Slovensko, a sľubovali také výhody, ktoré ani oni sami, ani firma nimi zastupovaná splniť nemohli, ktoré však boli pre kupcov rozhodné pre uzavretie objednávky, teda že o pomeroch nimi zastupovaného podniku čo do splatenia kúpnej ceny učinili údaje, o ktorých vedeli, že sú nepravdivé a na oklamanie spôsobilé (§ 2 odst. 2 a 3 zák. čís. 111/1927) a že tak činili v úmysle oklamať a zjednať podniku nimi zastupovanému prednosť pri súťaži na ujmu iných súťažiteľov. Predmetom ochrany podľa § 25 zák. čís. 111/1927 nie sú záujmy kupujúcich konzumentov, ale záujmy iných súťažiteľov. Súťažiteľom je podľa § 46 zák. čís. 111/1927 každý podnikateľ, ktorý vyrába alebo predáva tovar toho istého alebo podobného druhu alebo prevádza výkony toho istého alebo podobného druhu alebo vôbec je podnikovo činným v rovnakom alebo podobnom hospodárskom obore. Za súťažiteľov obžalovaných možno teda považovať výrobcov, predavačov alebo sjednavačov kúpy (obchodných agentov) hospodárskych strojov a preto trestným činom obžalovaných s hľadiska § 25 zák. čís. 111/1927 mohli byť poškodení len títo a nie kupci spomenutých predmetov. Podľa obsahu rozsudkov nižších súdov, prípadne podľa obsahu spisov — na ktorý možno hľadať bez porušenia predpisu § 33 odst. III. por. nov., lebo ide o zistenie procesných úkonov — nebolo učené ani trestné oznámenie ani obžalobný návrh súťažiteľom obžalovaných alebo nejakou korporáciou, ktorá by bola podľa stanov povolaná hájiť hospodárske záujmy súťažiteľov činom dotknutým. Štátne zastupiteľstvo v B. vo svojom prípise zo dňa 7. novembra 1930, adresovanom zmocnencovi štátneho zastupiteľstva u okresného súdu v S., poukazuje na »obžalobu, ktorú podala Zemedelská rada prípisom zo dňa 29. apríla 1930«. Podľa § 1 nariadenia vlády republiky Československej zo dňa 26. apríla 1920 čís. 305 Sb. z. a n. bola Zemedelská rada pre Slovensko so sídlom v Bratislave zriadená preto, aby sústavne pečovala o zemedelstvo a o sociálne, osvetové a hmotné potreby zemedelského obyvateľstva a aby hájila a zastupovala zemedelské záujmy na Slovensku. Podľa obsahu citovaného prípisu Zemedelskej rady vystúpila táto výlučne v záujme chrániť nezámožné vrstvy zemedelského obyvateľstva, teda v záujme spotrebiteľov, nie v záujme súťažiteľov, k čomu by

v smysle § 2 bodu 3 cit. vl. nar. mohla byť prípadne oprávnená. Podľa toho, čo bolo uvedené, je nepochybné, že v tomto prípade nebola podaná súkromná obžaloba osobou podľa § 34 odst. 1 a 3 lit. a) zák. č. 111/1927 Sb. z. a n. oprávnenou a okresný súd mal preto podľa § 527 odst. 1 trp. odopreť už zavedenie trestného pokračovania. Nedbaním toho a vynesením rozsudku odsudzujúceho, prípadne vynesením potvrdzujúceho rozsudku odvolacieho súdu bol porušený zákon v citovanom ustanovení.

Čís. 4421.

Ku skutkovej podstate trestných činov podľa § 386 tr. z. nestačí úmysel zmariť exekúciu na určitú časť majetku, lež vyžaduje sa, aby páchatel' zamýšľal poškodiť svojich veriteľ'ov tak, aby nemohli dosiahnuť uspokojenie svojich pohľadávok z jeho majetku.

(Rozh. z 25. mája 1932, Zm IV 108/32.)

Obžalovaný J. J., proti ktorému civilný súd prisúdil jeho veriteľ'ke Š. D. odškodné v sume 15.000 Kč, niekoľko dní po tom, čo sa dovedel o konečnom rozsudku, predal svoje nemovitosti svojej svokre Š. J., takže exekúcia, veriteľ'kou na tieto nemovitosti vedená, ostala bezvýslednou. Štátne zastupiteľ'stvo obžalovalo J. J. zo zločinu podvodu podľa § 386 tr. z., Š. J. pre úcastenstvo na tomto zločine podľa § 69 č. 2 tr. z. Súd prvej stolice sprostil oboch obžalovaných obžaloby podľa § 326 č. 2 tr. p. pre nedostatok dôkazov. Odvolací súd však na odvolanie verejného žalobcu odsúdil ich podľa obžaloby.

Najvyšší súd, pojednávši o zmätočných sťažnostiach obžalovaných, zrušil z úradnej moci podľa § 35 odst. I. por. nov. rozsudok vrchného súdu a uložil mu, aby o veci znova jednal a rozhodol; zmätočné sťažnosti odkázal na toto rozhodnutie.

Z d ô v o d o v:

Pri preskúmaní veci presvedčil sa najvyšší súd, že vrchný súd nezistil okolnosti, od ktorých závisí možnosť upotrebenia príslušných ustanovení trestného zákona. Vrchný súd zistil, že J. J. odpredal svojej svokre Š. J. kúpnu smluvou z 10. mája 1926 svoj dom a pozemky zapísané v pozemkovej knihe obce Č., že sa tak stalo 5 dní po tom, čo bola vrchným súdom v K. uznaná povinnosť obžalovaného J. J. zaplatiť Š. D. odškodné 15.000 Kč, a že následkom toho exekúcia vedená Š. D. pre toto odškodné na nemovitý majetok J. J. ostala bezvýsledná. Z toho dospel vrchný súd k záveru, že naznačený prevod nemovitostí stal sa pred nastávajúcou exekúciou preto, aby exekúcia, ktorú Š. D. proti J. J. viedla, bola zmarená. Ku skutkovej povahe zločinu podľa § 386 tr. z. sa požaduje úmysel páchatel'a, aby svojich veriteľ'ov poškodil. Vrchný súd vychádza zrejme z mylného názoru, že ku skutkovej povahe zločinu podľa § 385 tr. z. stačí úmysel zmariť exekúciu a že tento úmysel je totožný s úmyslom poškodiť veriteľ'ov vo smysle